

ШАРКО.

1.

Кученцето Шарко,
При все че е малко,
Е добро и честно.
Слуша то овчара,
Домъ, оборъ, кошара
Варди най-чудесно.

2.

Стефанъ и Марийка,
Петко и Софийка
Много го обичатъ.
Щомъ го негдѣ зърнатъ,
За да го прѣгърнатъ
Къмто него тичатъ.

3.

Свѣтнатъ му очитѣ,
Щръкнатъ му ушитѣ,
Заподскача леко.
Гали се и глади
И езикъ извади
Още отъ далеко.

Л. Бобевски.

Умътъ на мързеливатата снаха.

(народна приказка).

Въ нѣкое си село имало единъ старъ дѣдо и стара баба. Тѣ оженили сина си да доведатъ снаха въ кѫщи, за да имъ шета. Но случило се, че връхлетѣли на една много мързелива булка. Седнала тя въ кѫта при огнището и не мръдвалася на никѫдѣ.

Свекърътъ и свекървата ѝ чакали, ха днесъ да почне булката да шета, ха утрѣ, ала тя не се наканвала да стане даже. Замислилъ се дѣдо, замислила се и нѣговата баба: какъ да научатъ